

Ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου καθιερώθηκε το 1962 από το Διεθνές Ινστιτούτο Θεάτρου, με την έναρξη της σεζόν του «Θεάτρου των Εθνών ν» στο Παρίσι και με το πρώτο μήνυμα να γράφεται από τον Ζαν Κοκτώ .

Έκτοτε, η Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου εορτάζεται στις 27 Μαρτίου από την παγκόσμια θεατρική κοινότητα, εκπροσωπώντας μια ευκαιρία υπενθύμισης της ετερότητας αυτής της καλλιτεχνικής έκφρασης και προώθησης του αντίκτυπου που έχει στις σύγχρονες κοινωνίες.

Το ΔΙΘ τιμά κάθε χρόνο αυτή την παγκόσμια γιορτή, καλώντας μια διεθνή αναγνωρισμένη προσωπικότητα του θεάτρου για να γράψει το μήνυμα.

Το μήνυμα μεταφράζεται σε περισσότερες από 20 γλώσσες, δημοσιοποιείται μέσα από το δίκτυο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και τα Εθνικά του Κέντρα (περισσότερα από 90 Εθνικά Κέντρα και πολλά Συνεργαζόμενα Μέλη) αλλά και θεατρικούς οργανισμούς σε όλο τον κόσμο, διαβάζεται σε όλα τα θέατρα και μεταδίδεται από τα Μ.Μ.Ε σε όλο τον κόσμο.

Το ΔΙΘ έχει ως στόχο να προωθεί τις εθνικές και διεθνείς δραστηριότητες που διοργανώνονται στο πλαίσιο των εορτασμών για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου.

Το Εκτελεστικό Συμβούλιο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΔΙΘ), επέλεξε φέτος για τη συγγραφή του Μηνύματος της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου 2019 τον διακεκριμένο Κουβανό σκηνοθέτη, θεατρικό συγγραφέα, θεατροπαιδαγωγό και καθηγητή, CarlosCeldrán.

Ως είθισται το μήνυμα της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου διαβάζεται στις 27 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου, πριν από την έναρξη των παραστάσεων στα θέατρα ή/και πριν από την έναρξη άλλων εκδηλώσεων, οι οποίες εντάσσονται στο πλαίσιο των εορτασμών για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου και πραγματοποιούνται σε οποιαδήποτε άλλη ημέρα.

Ο Άρθουρ Μίλλερ, Πήτερ Μπρουκ, Ιάκωβος Καμπανέλλης, Αριάν Μνουσκίν, Αουγκούστο Μπόαλ, Ντάριο Φο, Ανατόλι Βασίλιεφ, μερικοί μόνο από τους συγγραφείς των μηνυμάτων της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου από το 1962.

Μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου 2019

CarlosCeldrán, Κούβα

Σκηνοθέτης, θεατρικός συγγραφέας, θεατροπαιδαγωγός, καθηγητής

Πριν την αφύπνισή μου στο θέατρο, οι δάσκαλοί μου ήταν ήδη εκεί. Είχαν κτίσει τα σπίτια τους και την ποιητική προσέγγισή τους πάνω στα ερείπια της δικής τους ζωής. Πολλοί από αυτούς είναι άγνωστοι ή ελάχιστα τους θυμόμαστε: εργάζονταν σιωπηρά, στην ταπεινότητα των δωματίων πρόβας τους και στις γεμάτες από θεατές θεατρικές αίθουσες τους και σιγά-σιγά, μετά από χρόνια δουλειάς και εξαιρετικώ ν επιτευγμάτων, αποσύρθηκαν σταδιακά από αυτά τα μέρη και εξαφανίστηκαν. Όταν κατάλαβα ότι το προσωπικό μου πεπρωμένο ήταν να ακολουθήσω τα βήματά τους, κατάλαβα επίσης ότι είχα κληρονομήσει αυτή την καθλωτική, μοναδική παράδοση που ζούσε στο παρόν χωρίς καμία προσδοκία, πέρα από την επίτευξη της διαφάνειας μιας μη επαναλαμβανόμενης στιγμής· μιας στιγμής συνάντησης με κάποιον άλλο στο σκοτάδι ενός θεάτρου, χωρίς καμία άλλη προστασία πέρα από την αλήθεια μιας χειρονομίας, μιας αποκαλυπτικής λέξης.

Η θεατρική μου πατρίδα βρίσκεται σε εκείνες τις στιγμές της συνάντησης με τους θεατές που έρχονται κάθε βράδυ στο θεατρό μας, από τις πιο διαφορετικές γωνιές της πόλης μου, για να ενωθούν μαζί μας και να μοιραστούμε μερικές ώρες, μερικά λεπτά. Η ζωή μου είναι φτιαγμένη από αυτές τις μοναδικές στιγμές όταν παύω να είμαι ο εαυτός μου, όταν παύω να υποφέρω για τον εαυτό μου και ξαναγεννιέμαι και κατανοώ το νόημα του θεατρικού επαγγέλματος: το να ζούμε στιγμές αγνής εφήμερης αλήθειας, όπου γνωρίζουμε ότι αυτό που λέμε και κάνουμε, εκεί κάτω από τα φώτα σκηνής, είναι αλήθεια και αντανακλά το πιο βαθύ, το πιο προσωπικό, μέρος των εαυτώ ν μας. Η θεατρική μου χώρα, η δική μου και αυτή των ηθοποιώ ν μου, είναι μια χώρα που υφαινεται από τέτοιες στιγμές, όπου αφήνουμε πίσω μας τις μάσκες, τη ρητορική, το φόβο του να είμαστε αυτοί που είμαστε και ενώ νομμε τα χέρια στο σκοτάδι.

Η θεατρική παράδοση είναι οριζόντια. Δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να επιβεβαιώσει ότι το θέατρο βρίσκεται σε οποιοδήποτε κέντρο του κόσμου, σε οποιαδήποτε πόλη ή προνομιούχο κτίριο. Το θέατρο, όπως το έχω λάβει, εξαπλώνεται μέσα από μια αόρατη γεωγραφία που συνδυάζει τις ζωές εκείνων που το υπηρετούν με την ίδια τη θεατρική τέχνη σε μια χειρονομία ενοποίησης. Όλοι οι μεγάλοι δάσκαλοι του θεάτρου πεθαίνουν μαζί με τις στιγμές τους, στιγμές ανεπανάληπτης διαύγειας και ομορφιάς· όλοι ξεθωριάζουν με τον ίδιο τρόπο, χωρίς καμία άλλη υπεροχή για να τους προστατεύσει και να τους καταστήσει ενδόξους. Οι θεατρικοί δάσκαλοι το γνωρίζουν, καμία αναγνώριση δεν είναι έγκυρη όταν αντιμετωπίζεται με αυτή τη σιγουριά, η οποία είναι η ρίζα του έργου μας: η δημιουργία στιγμών αλήθειας, ασάφειας, δύναμης, ελευθερίας εν μέσω μεγάλης αβεβαιότητας. Τίποτα από αυτά δεν επιβιώνει, εκτός από τα δεδομένα ή τα αρχεία της δουλειάς τους σε βίντεο και φωτογραφίες που θα αποτυπώσουν μόνο μια ωχρή ιδέα για το τι έπραξαν. Ωστόσο, αυτό που θα λείπει πάντα από αυτά τα αρχεία είναι η σιωπηλή ανταπόκριση από το κοινό που καταλαβαίνει σε μια στιγμή ότι αυτό που συμβαίνει δεν μπορεί να μεταφραστεί ή να βρεθεί έξω, ότι στην αλήθεια που μοιράζεται εκεί υπάρχει μια εμπειρία ζωής, για λίγα δευτερόλεπτα, πιο διάφανη ακόμη και από την ίδια τη ζωή.

Όταν συνειδητοποίησα ότι το θέατρο ήταν μια χώρα από μόνο του, μια μεγάλη επικράτεια που καλύπτει ολόκληρο τον κόσμο, ένας προσδιορισμός γεννήθηκε μέσα μου, ο οποίος ήταν και η συνειδητοποίηση μιας ελευθερίας: δεν χρειάζεται να πάτε μακριά ή να φύγετε από όπου και αν βρίσκεστε, δεν χρειάζεται να τρέξετε ή να μετακινηθείτε. Το κοινό είναι οπουδήποτε υπάρχουν. Έχετε τους συναδέλφους που χρειάζεστε στο πλευρό σας. Εκεί, έξω από το σπίτι σας, έχετε όλη την αδιαφανή, αδιαπέραστη καθημερινή πραγματικότητα. Έπειτα, δουλεύετε από αυτή τη φαινομενική ακινησία για να σχεδιάσετε το μεγαλύτερο ταξίδι απ' όλα, να επαναλάβετε την Οδύσσεια, το ταξίδι των Αργοναυτών: είστε ένας ακίνητος ταξιδιώτης που δεν παύει να επιταχύνει την πυκνότητα και την ακαμψία του πραγματικού του κόσμου. Το ταξίδι σας είναι προς το στιγμιαίο, προς το παρόν, προς την άνευ προηγουμένου συνάντηση ενώπιον των συνανθρώπων σας. Το ταξίδι σας είναι προς αυτούς, προς την καρδιά τους, προς την υποκειμενικότητά τους. Ταξιδεύετε μέσα τους, στα συναισθήματά τους, στις αναμνήσεις τους που εσείς ξυπνάτε και κινητοποιείτε. Το ταξίδι σας είναι ιλιγγιώδες, και κανείς δεν μπορεί να το μετρήσει ή να το αποσιωπήσει. Ούτε κανείς μπορεί να το αναγνωρίσει στο σωστό βαθμό, είναι ένα ταξίδι μέσα από τη φαντασία του λαού σας, ένας σπόρος που σπέρνεται στα πιο απομακρυσμένα εδάφη: την πολιτική, ηθική και ανθρώπινη συνείδηση των θεατών σας. Επομένως, δεν κινούμαι, θα παραμείνω

στο σπίτι, ανάμεσα στους πιο κοντινούς μου ανθρώπους, σε φαινομενική ακινησία, μέρα και νύχτα να εργάζομαι, επειδή κατέχω το μυστικό της ταχύτητας.

Μετάφραση από την αγγλική: Δώρα Νικολάου

Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΚΚΔΙΘ)

Βιογραφικό Σημείωμα

CarlosCeldrán

Ο CarlosCeldrán είναι ένας βραβευμένος και πολύ σεβαστός σκηνοθέτης, θεατρικός συγγραφέας, ακαδημαϊκός και καθηγητής, ο οποίος ζει και εργάζεται στην Αβάνα της Κούβας, παρουσιάζοντας το έργο του σε όλο τον κόσμο.

Γεννηθείς το 1963 στην Αβάνα, ο CarlosCeldrán εμπλούτισε αρχικά την αγάπη και την εξειδίκευσή του στο θέατρο στο Ανώτερο Ινστιτούτο Τέχνης στην Αβάνα, όπου έλαβε πτυχίο στις Παραστατικές Τέχνες (PerformingArtsStudies). Αφού αποφοίτησε με τιμητική διάκριση το 1986, ασχολήθηκε επαγγελματικά με τον τομέα εκπαίδευσής του, εργαζόμενος αρχικά ως σύμβουλος και αργότερα ως σκηνοθέτης για το TeatroBuendía στην Αβάνα.

Κατείχε το ρόλο αυτό μέχρι το 1996, όταν αποφάσισε ότι ήταν η σωστή στιγμή να δημιουργήσει τη δική του θεατρική ομάδα, την πλέον παγκοσμίως γνωστή και εξαιρετικά αξιόλογη ArgosTeatro. Έχοντας ως βάση την Αβάνα, το ArgosTeatro έχει κερδίσει μεγάλη φήμη μέσα από την παρουσίαση ευρωπαϊκών κλασικών, σύγχρονων λατινοαμερικανικών θεατρικών έργων και πρωτότυπων παραγωγών υπό την ειδική επίβλεψη του CarlosCeldrán ως σκηνοθέτη.

Οι παραστάσεις του ArgosTeatro έχουν ως στόχο να δώσουν νέα πνοή μέσα στον κανόνα του σύγχρονου ευρωπαϊκού θεάτρου, με παραστάσεις των Μπρεχτ, Μπέκετ, Ίβεν και Στρίντμπεργκ φέρνοντας τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και τις προτιμήσεις, στο κοινό της Λατινικής Αμερικής. Το ArgosTeatro επικεντρώθηκε στο έργο Κουβανών θεατρικών συγγραφέων, παρουσιάζοντας παραγωγές ντόπιων καλλιτεχνών όπως ο GonzalezMelo, σε πολλές περιπτώσεις. Είναι αυτή η συνύφανση διαφορετικών πολιτισμών που βοήθησε το ArgosTeatro, μία από τις κορυφαίες θεατρικές ομάδες της Κούβας, να αναγνωριστεί πέρα από τα σύνορα. Το περίφημο εργαστήριο υποκριτικής του ArgosTeatro, το οποίο επιδιώκει να βρει μια κοινή γλώσσα για τους καλλιτέχνες, έχει θεωρηθεί και ανακηρυχθεί ως μια πρωτοβουλία που ενώνει τον κόσμο.

Η σημαντικότερη στιγμή στην πορεία του θιάσου μέχρι σήμερα, αποτελεί η παραγωγή Δέκα Εκατομμύρια, που έγραψε και σκηνοθέτησε ο ίδιος ο CarlosCeldrán.

Αυτή η παραγωγή απέσπασε εγκωμιαστικές κριτικές και παρουσιάστηκε επί σκηνής τόσο στην Κούβα όσο και διεθνώς. Η πιο πρόσφατη του παραγωγή, *Misterios y requeñaspiezas* (Μυστήρια και μικρά κομμάτια) το 2018, επίσης σε κείμενο και σκηνοθεσία του CarlosCeldrán, έτυχε κι αυτό θερμής υποδοχής.

Αυτές οι προσπάθειες του CarlosCeldrán, για την Κούβα και το διεθνές θέατρο, τον έχουν αναδείξει σε διακεκριμένο άνθρωπο του θεάτρου με αμέτρητα βραβεία και επαίνους. Έλαβε το Βραβείο Θεατρικών Κριτικών Κούβας στην κατηγορία «Καλύτερη Σκηνοθεσία», 16 φορές από το 1988 έως το 2018. Πέρα από αυτή τη σημαντική επιβράβευση, έχει κερδίσει επίσης την αναγνώριση της χώρας του και του κόσμου, αποσπώντας την Εθνική Διάκριση του Κουβανικού Πολιτισμού το 2000 και το Εθνικό Βραβείο Θεάτρου της Κούβας το 2016, μεταξύ πολλών άλλων.

Κατά τη διάρκεια της αξιοσημείωτης αυτής καριέρας, ο CarlosCeldrán παρέμεινε αφοσιωμένος στο να εμπνέει και να βοηθά άλλους, ως καθηγητής σε ιδρύματα υψηλού επιπέδου στην Κούβα, τη Νότια Αμερική και την Ευρώπη. Ο ίδιος στη συνεχή προσπάθεια του να βελτιώσει και να εμβαθύνει τις γνώσεις του, έλαβε το μεταπτυχιακό του δίπλωμα το 2011 από το Πανεπιστήμιο ReyJuanCarlos της Μαδρίτης.

Οι ικανότητες διδασκαλίας του CarlosCeldrán τον ανέδειξαν σε διδακτικό μέλος του Ανώτατου Ινστιτούτου Τεχνών της Κούβας για περισσότερο από 20 χρόνια και υπήρξε επικεφαλής του μεταπτυχιακού μαθήματος σκηνοθεσίας από το 2016, κληροδοτώντας τις γνώσεις του στις επόμενες γενιές των Κουβανών θεατρικών δημιουργών. Την ίδια στιγμή βρίσκει την διέξοδό του για καλλιτεχνική έκφραση στη σκηνοθεσία και τη δραματουργία με το ArgosTeatro.

